

Večerník

Leto V. (XII.), štev. 202

Maribor, ponedeljek 7. septembra 1931

»JUTRA«

Izhaja razun na delje in praznikov vsak dan ob 16. uri
Račun pri poštnem ček. zav. v Ljubljani št. 11.400
Vredn. mesečno, prejetan v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom pa 12 Din

Telefon:
Uredn. 2440 Uprava 2455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13

Oglasi po tarifu

Oglašje sorojema tudi oglašni oddelok "Jutra" v Ljubljani, Prešernova ulica št. 4

Kongres mest in trgov v Ljubljani

SODOBNI PROBLEMI IN NALOGE MESTNIH IN TRŠKIH OBČIN

LJUBLJANA, 7. septembra. Z novim zakonom o razdelitvi države so bile, kakor znano, dodeljene občinam različne nove naloge, tako da zahteva novo ustvarjeni položaj ožje in enotnejše organizirano poslovanje mestnih in trških občin Dravske banovine.

V svrhu razgovora o vprašanih, ki danes tlačijo vse občine, je sklical ljubljanski župan dr. Dinko Puc prvi kongres mestnih in trških občin Dravske banovine, ki se je pričel davi v ljubljanski občinski posvetovalnici v navzočnosti zastopnikov skoro vseh mestnih in trških občin. Mariborsko mestno občino zastopa župan dr. Juvan.

Župan dr. Puc je najprej pozdravil navzočega g. bana dr. Marušiča in ostale zastopnike banovine, nato pa takoj pojasnil namen kongresa. Poudarjal je, da zahteva današnja doba, da se interesi občin vedno bolj upoštevajo. Treba je samo pogledati v Italijo in Nemčijo, kjer ste obe državi finančno tako izmozgavali občine, da so prišla mesta v največje finančne stiske. Mesta so oni činitelji, ki odločajo o kulturnem napred-

ku narodov in se jim morajo priznati za-
to tudi čim večje pravice.

Eno najvažnejših vprašanj je obseg novih mestnih in trških občin v zvezi s priključitvenim vprašanjem okoliških občin. Novo organizacijo čaka naloga, da izposluje večje upoštevanje želj in zahtev občin, kajti dosedanje zapostavljanje mora prenehati.

Ban dr. Marušič je poudarjal v svojem pozdravnem govoru potrebo, da vlada med občinami čim večja edinost. Hvale vredno je, da se je sestal kongres mestnih in trških občin Dravske banovine v politično tako pomembni dobi. Stari grehi se morajo zatreti, da more vzkliti novo življenje. Edinost med mesti in razrednimi sloji je cilj te politike.

Na predlog župana dr. Puca je bila odposlana Nj. Vel. kralju udanostna brozjavka. O sodobnih problemih mestne organizacije je predaval nato magistratni tajnik dr. Diko Fux, inž. Janko Mačkovšek pa o določbah novega gradbene- ga zakona. Jutri se bo kongres nadaljeval.

Ljubljana in Zagreb

Včerajšnji dan je velepomemben v zgodovini našega naroda in države. Ne samo, da se je — kakor običajno, samo da morda še bolj slovesno in učinkovito nego druga leta! — po celi državi proslavljala obletnica rojstnega dne prestolonaslednika Petra s cerkvenimi slovesnostmi, nastopi vojaških čet in narodnimi prireditvami! Zgodovinske važnosti je, da so zlasti Slovenci in Hrvati proslavili ta dan na izredni način: v Ljubljani se je vsa Slovenija po več kot stotisoč udeležencih pri odkritju spomenika kralju Petru poklonila ideji narodnega in državnega edinstva in obnovila prisego zvestobe kralju in državi, v Zagrebu pa so se zgrnile množice Hrvatov iz vseh delov hrvatske zemlje in so pred novo posvečeno zastavo Jadranske Straže, v navzočnosti same kraljice in prestolonaslednika Petra istotako položile ponovno zaobljubo večne zvestobe in udanosti kraljevski hiši in skupni naši domovini.

Nad 40.000 ljudi se je tekom sobote zvečer in včerajšnjega jutra z rednimi in pa z okrog 50 posebnimi vlaki pripeljalo v Ljubljano iz vseh delov naše Slovenije, tam gori od skrajnih meja Prekmurja, Prlekije, Kozjaka in Pece pa dolj do mej šavske banovine, staro in mlado, moški in ženske. Ljubljana in njena okolica sta naravno tudi bili na nogah, tako da je valovilo včeraj — vkljub neugodnemu vremenu — po Ljubljani nad 100.000 našega slovenskega ljudstva. Mesto samo se je odelo v najlepšo svatovsko obleko, vse zagrnjeno v državnih zastavah in balno v morju električnih luči. V soboto zvečer je bila sijajna bakljada, včeraj dopoldne pa v navzočih zastopnika kralja, generala Iliča, zastopnikov vlade, ministrov dr. Kramerja in Pucija, bana, županov slovenskih avtonomnih mest Ljubljane, Maribora, Celja in Ptuja, zastopnikov državnih in avtonomnih oblastev, nešteti pešedelskih občin, strokovnih, gospodarskih in kulturnih organizacij, Sokolstva, Gasilstva itd. odkritje spomenika kralju Petru Osvoboditelju (dela slovenskega kiparja Dolinarja) pred starodavno Mestno hišo. Predsednik odbora za postavitve spomenika inž. Ladislav Bevč je v svojem slavnostnem govoru poudaril neprevlečljive zasluge velikega pokojnega kralja za osvobodjenje nas Slovencev in združitve vseh Jugoslovancev v eno enotno državo. Slovenci so postavili svojemu prvemu narodnemu kralju-lunaku spomenik hvalečnosti in udanosti. Po svojem govoru je spomenik, ki je bil dotlej pokrit z množično jugoslovensko trobojnico, odkril in ga izročil v varstvo županu ljubljanske mestne občine. Župan dr. Puč je v svojem nagovoru naglasil, da je spomenik simbol naše svobode, simbol ljubezni naroda do države in kraljevske hiše in obenem simbol naše zločnosti v delu za eno nedeljeno, s krvjo posvečeno domovino. Nad 80 vencev so položili razni zastopniki oblasti in korporacij ob množično spomenika, nato pa se je po mestu razvila zinagoslavna povorka vojske, sokolstva, gasilstva, narodnih noš in ostalega naroda. Nepopisno je bilo navdušenje, ki je prevladovalo vsa srca in ki je v neprestanem vzklanju kralju in domovini odmevalo tja gori od nehesni svod. Vsa Slovenija je bila enotna v tolačenju svojih čustev in majne vestobe drža in kraljevske hiše Karaglorjevičev.

Spomenik kralja Petra I. v Ljubljani

Ne v tolikem obsegu, a prav tako priskrbeno so slavili včeraj Hrvati v Zagrebu, kjer se je v navzočnosti kraljice Marije in kraljeviča Petra izvršila blagoslovitev zastave krajevnega odbora Jadranske Straže v Zagrebu ob kumovanju kraljice in pod protektoratom kraljeviča. Prebivalstvo Zagreba in ostalih krajev Hrvatske, ki se je zgrnilo ta dan v tisočih in tisočih v drugi prestolici naše države, je spontano dalo izraza svoji ljubezni do domovine in kralja in vožnja kraljice in kraljeviča skozi beli Zagreb je bila velik, skoro nepopisljen triumf. Zagrebške slavnosti pa so obenem izzvenele v mogočen vzklik Hrvatov in vsega naroda: Svoje morje hočemo čuvati do zadnje kaplje krvi, in gorje mu, kdor bi pohlepno stegal po njem svoje roke!

izvršile včeraj tako mogočno, imajo obenem simbolični pomen: v Ljubljani so se Slovenci poklonili junaku, ki je prišel in dokončal viteško borbo za osvobodjenje Jugoslovancev, poklonili so se velikemu geniju narodnega in državnega jedinstva in prisegli, da hočejo to, kar je priboril s svojim in svojega naroda brezprimernim junaštvom, čuvati na vekov veke do poslednje kaplje krvi. Hrvatji, ta prvenstveno pomorski del našega naroda, pa so se poklonili v prvi vrsti velikim idejam naše bodočnosti na morju, ki nam odpira široko in mogočno gospodarsko pot v velik svet in ki pomeni našo afirmacijo na svetovnem pozorišču. Zaobljubili so se, da hočejo zvesto in budno čuvati ne le naš biser, sinji Jadran, ampak varovati tudi drugi naš biser, naše narodno in državno edinstvo z vsemi svojimi silami do poslednje kaplje

krvi. Danes pač nihče na svetu več ne more
niti najmanj dvomiti o pravih in globoko v
srcih nas vseh zasidranih čustvih in mislih:
Slovenci, Hrvati in Srbi vedo, čutijo in se
polno zavedajo, da so eno in da imajo eno
in edino skupno državo in domovino!

Mednarodni šahovski turnir na Bledu

V sredo bo končana prva polovica velikega šahovskega turnirja na Bledu, na katerem se vrši boj med starejšo in mlajšo generacijo. Razlika 3 in pol točk govori več kot dovolj, da predstavlja svetovni prvak dr. Aljehin dejanski razred zase. Devet nasprotnikov je že odpravil, le enkrat remiziral, ena partija pa je še viseča. Aljehin je edini, ki še ni doživel nobenega poraza. Dunajski vele mojster Spielmann mu je bil sicer precej časa tik za petami, v zadnjih dveh dneh pa je doživel zaporedoma kar dva poraza, tako da Aljehin sedaj sploh nima resnega tekmeca za prvo nagrado.

Mlada generacija se drži nenavadno krepko in vsa znamenja kažejo, da se bo dobro uveljavila tudi v končnem placementu. Njen glavni reprezentant, mladi Kashdan, se je povzpел že na drugo mesto in dobro se drži tudi naša jugoslovanska reprezentanca. Upamo, da se v kratkem opomore tudi naš ožji rojak, Vasja Pirc, ki je doživel na sedanjem turnirju že toliko razočaranj.

Deseto kolo, ki se je odigralo v soboto, je bilo kritično za vodeče mojstre. Spielmann je doživel svoj prvi poraz, Bogoljubov je bil tepen vnovič, Kaslidan pa je prekinil partijo z Aliehinom v boljši poziciji. Rezultati so bili sledeči:

Dr. Astaloš—Niemcovič remis, dr. Tartakower—Pirc remis, Stoltz—F'ohr remis, Kostić je porazil Bogeljubova, Aljehin—Kashdan prekinjena, istotako Vidmar—Colle, Maroczy je potölkel Spielmann.

V večerajšnjem XI. kolu je Spielmann doživel že svoj drugi poraz. Belgijski mojster Colle ga je namreč gladko odpravil.

Vidmar je remiziral z Niemcovičem, Bogoljubov je potolkel Stoltza, Aljehin po težki borbi Maroczyja, partija Pirc--Astaloš je bila prekinjena, Flohr je porazil Tartakowerja, Kashdan pa Kostića.

Viseča partija Flohr—Kostić je končala z zmago prvega.

Stanie po XI. kol.: Aljehin 9 in pol (1), Kashdan 6 (1), Spielmann in Flohr 6, Vidmar 5 in pol (1), Bogoljubov 5 in pol, Kostić, Niemcovič in Stoltz 5, Astaloš 4 in pol (1), Maroczy, Tartakower 4 in pol, Colle 4 (1), Pirc 3 (1).

Železnica Varaždin — Kopri- vnica

VARAŽDIN, 7. septembra. Že več let se vleče vprašanje izgradnje železniške proge Varaždin—Ludbegg—Koprivnica. Trasa je že izvršena in odobrena je tudi licitacija izgradnje proge. Sedaj se čuje, da se bodo pričela v kratkem potrebna predela.

PARDUBICE, 7. septembra. Včeraj se je vršila tu mednarodna motociklistična dirka za zlato čelado češkoslovaške republike, katero si je lani priporil Zagrebčan Širban. Startali so najboljši evropski vozači, zmagal je Nemec Klein. Zlata čelada je letos okrašena z briljanti. Klein je dobil tudi veliko denarno nagrado. Drugi je bil Čehoslovak Rakus, tretji Hrvat Urvič.

Mariborski in dnevni drobiž

Šola Glasbene Matice

Staršem in njih namestnikom.

Pričenja se novo šolsko leto in marsikateri starši žele, da bi svojim otrokom razen običajne šolske naobrazbe omogočili tudi oni del splošne naobrazbe, ki je za duševno in srčno vzgojo naše mladine nedvomno najuspešnejša, to je — glasba.

Gotovo se nudi staršem glede uresničenja take želje v našem mestu dovolj na prilika ter je baš naš javni zavod »Glasbena Matica« porok, da se glasbe ukažljivi mladini poda s smotrenim delom oni zdravi temelji, ki je v dosego pozitivnih, višjih ciljev neobhodno potreben.

Da so taki višji cilji tudi dosegljivi, o tem je naš javni glasbeni zavod mogel prepričati javnost že ponovno, tako doma kakor tudi drugod, in ni dolgo tega, ko je naša mladina žela toliko priznanja tudi pred najvišjim forumom.

Da bi se pa ta že itak uvrščeni temelj ne samo obdržal, temveč kolikor mogoče tudi še razširil, hočemo staršem naše nadobudne mladine podati nekoliko nasvetov, ki naj bi zasnovanemu načrtu služili v krepko podporo.

1. Omeniti moramo namreč, da se pretežna večina naše mladine želi učiti le violine oziroma klavirja, medtem ko so vsi drugi instrumenti le redko zastopani. Šele lani se je piscu posrečilo po velikem naporu doseči, da ima zavod za beležiti sedaj lep naraščaj v **violončelu**, katerega je javnost imela priliko videti in slišati že pri zadnjih zaključnih produkcijah. Ta poskus je rodil nesumljivo lep in pozitiven uspeh, ki jamči, da bo izšlo baš iz sredine naše najmlajše mladine v par letih nekoliko uspešnih violončelistov.

2. So pa še mnogi drugi instrumenti, katerih gojenje bi bilo za ves naš javni glasbeno-kulturni nivo prepotrebno, temveč, ko dobro vemo, da je danes pri nas sestava orkestra z vsaj le kolikortoliko sposobnim orkestralnim osebjem, ki bi ga baš v našem obmejnem mestu toliko nujno potrebovali (gledališče, koncerti, slavnostne prireditve itd.) skoraj takorekoč nemogoča.

Največ je temu krivo dejstvo, da se naša mladina skoraj popolnoma izogiblje posebno učenju **lesenih pihal** (kakor so n. pr. flavta, oboa, klarinet, fagot, saksofon), čeprav so ti instrumenti najmanj toliko »hvaležni« kot na pr. violina ali klavir, posebno pa, če vzamemo v obzir večjo lukrativnost omenjenih glasbil, ki jo dotični instrumentalist lahko doseže prej nego z violino ali s klavirjem. Čisto posebno velja to za našo državo; saj je dobro znano, da smo ravno v pogledu teh instrumentov navezani v največ slučajih na drugorodce.

Kakor sploh vso našo mladež, opozarjamo posebno še našo **trgovsko in obrtno mladino**, naj bi se posvetila študiju teh tako redko zastopanih glasbil, da bi na tak način v par letih bilo paralizirano današnje ogromno pomanjkanje.

3. So pa tudi še **trubila**, katerih se naša mladina nič kaj rada ne loti, čeprav velja tudi tu skoraj isto, kar je prej bilo rečeno o lesenih pihalih, samo morda v nekoliko blažji meri.

Opozarjamo zato starše naše mladine na obrazložena dejstva ter jim najtopleje priporočamo, naj bi ob priliki vpisovanja v šolo Glasbene Matice vpoštevali, da so vsi drugi instrumenti najmanj toliko uvaževanja vredni kakor na pr. toliko negovana violina ali klavir.

Kar se eventualne **nabave potrebnih pihalnih instrumentov** tiče, bo ravnateljstvo zavoda vsakemu služilo z izčrpnimi nasveti; omogočeno bo, da pride vsak gojenec do lastnega instrumenta brez takojšnjih večjih izdatkov.

4. Ob tej priliki pa opozarjamo tudi še vse druge, ki se nameravajo vpisati na naš zavod, da ne nabavljajo kakih instrumentov, ne da bi se prej tozadevno posvetovali z dotičnimi učitelji, kajti dostikrat se dogaja, da pride gojenec v šolo recimo s »celo« violino, medtem ko še niti »polovični« ni dorasel. Prav posebno pa je priporočati v interesu gojencev samih, da dobijo kolikor mogoče **dobre instrumente**, ki so edini pravi posredova-

lec, da v gojencu dvignejo veselje do instrumenta, medtem ko slab instrument muči nele samega učenca, temveč tudi njegovega učitelja ter znatno zadržuje uspehe.

Podpisani priporoča torej staršem ali namestnikom te nasvete v dobro uvaževanje.

Josip Hladek-Bohinjski,
ravnatelj Glasbene Matice
v Mariboru.

Planinsko slavlje pri Sv. Arehu

Kljub neugodnemu vremenu se je večeraj zbralo pri »Ruški koči« precej turistov in domačinov, da na primeren način proslavijo tridesetletnico obstoja Ruške podružnice Slov. planinskega društva. Proslava se je pričela dopoldne ob 10. uri s planinsko mašo v cerkvi sv. Arehu, ki jo je bral član Aljaževskega kluba gospod Kavčič iz Ruš. Po maši so se zbrali gostje in zastopniki društev v prostorni jedilnici »Ruške koč«, kjer je bil tudi skupni obed. Zbrane planince je pozdravil zaslužni predsednik podružnice, gospod župan Davorin Lesjak, ki je istočasno s podružnico praznoval tridesetletnico načelovanja. Načelnik je podal navzočim kratek pregled razvoja podružnice, ki je kljub velikim težavam razvila plodonosno delovanje, ki lahko služi za vzgled. Po predsednikovih uvodnih besedah so spregovorili in čestitali podružnici ob lepem jubileju gl. urednik Kasper v imenu mariborske podružnice SPD, Kavčič za Aljažev klub, primarij dr. Železnikar za podružnico v Slovenj-gradu, ga. dr. Lipoldova za Počitniško kolonijo kraljice Marije v Šmartnem, arhitekt inž. Jelenec za zadrugo »Ribniška koča« in veleposestnik Viktor Glaser. Vsi govorniki so se spomnili v svojih besedah tudi velikih zaslug, ki si jih je stekel dolgoletni predsednik Ruške podružnice gospod Lesjak na polju turistic in tujskega prometa. Navzoči so bili med drugimi še: kabinetni šef v pok. in sedanj. inspektor Privilegirane agrarne banke Miloš Štibler, veleindustrialec Hinko Pogačnik, ravnatelj Pišek, podravnatelj dr. Orožen, veleposestnik Robnik ter nadgozdar Serbec iz Slovenj-gradu. Proslava je potekla v najlepšem planinskem razpoloženju in to kljub slabemu vremenu, ki je vladalo dopoldne. Popoldne se je nebo zjasnilo, tako da so imeli udeleženci na svojem povratku najlepši jesenski dan.

Himen.

Danes se je poročil v župni cerkvi v Limbušu g. dr. Miroslav Dev, sodnik okrajnega sodišča v Mariboru, sin sodnega svetnika g. Oskarja Deva, z gospodično Anico Kac, hčerko uglednega našega meščana g. dr. Viktorja Kaca. Naše prisrčne čestitke!

Pevski zbor Glasbene Matice

ima v sredo ob 20. uri skupno vajo. Ker je prvi koncert določen že za mesec november, je nujno potrebno, da vsi člani točno in redno obiskujejo pevske vaje. Vodstvo mora tudi znati, s kom sme računati v letošnji sezoni. »Boris Godunov« zahteva veliko in dobrih pevcev.

Učiteljski diplomski izpiti.

Na drž. moškem učiteljskišču so od 31. avgusta do 5. septembra položili pod predsedstvom direktorja dr. M. Potočnika sledeči kandidatje učiteljske diplomske izpite: Bertonec Josip, Česnik Maks, Gal Vladimir, German Rihard, Hinterlechner Stanko, Kolšek Miran, Lorbek Maks, Rojic Josip, Stajnko Alfonz, Stanič Stanko, Stres Gvido in Zidar Avgust.

Smrtna kosa.

V bolnici sta umrla: organ finančne kontrole Anton Debevc, ki je podlegel poškodbam vsled padca v izvrševanju službe, ter 26letna blagajničarka livarne Tement, Marija Grašovnik. Ob železnici 4 je umrl sinoči 30letni zasebni uradnik Franc Korošec, v Betnavski 18 pa 75letni skladiščnik v pok. Jožef Ozmec.

Poceni meso.

V sredo, dne 9. t. m. se bo na stojnici za oporečno meso pri mestni klavnicni prodalo od 8. ure naprej 64 kg svinjskega mesa po Din 8 in 2 goveja jezika po Din 10.—

Novice iz Konjic

Konjice dobe godbo na pihala. Te dni se je ustanovila v Konjicah godba na pihala po imenoma »Dravinja«. Štela bo začasno 12 mož. Instrumente je dobavila tvrdka Meinel & Herold iz Maribora. Vaje so se že pričele ter je pričakovati, da bo godba prvič nastopila na praznik Ujedinjenja. Godbo vodi znani muzik g. Metelko.

Poroka. V soboto, 5. t. m. sta se poročila g. Wirt Josip, zastopnik znane tvrdke »Zlatorog«, iz ugledne narodne rodbine v Studenicah, z gđ. Zottel Heleno, hčerko stare tvrdke Zottel v Konjicah. Poroka je bila v Marijini cerkvi v Petrovčah. Poročencema želimo mnogo sreče!

Kraljevo proklamirajo, ki je bila tekom 3. t. m. nalepljena na vseh vidnih mestih v trgu, so sprejeli vsi naši tržani, ki so udani državnemu in narodnemu edinstvu, z veliko radostjo in zadoščenjem, pričakujoč, da nam nova doba našega državnega življenja prinese popolno utrditev jugoslovanske državne in nacionalne ideje in zaželeni gospodarski napredek naše države.

Osebnosti. Tukajšnji veterinar g. Uršič Anton, ki je bil pred kratkim upokojen, je zapustil pretekli teden Konjice ter se preselil v Sv. Jurij ob juž. žel. Njegov naslednik veterinar g. Kulterer, star sokoški delavec, je že nastopil svoje službeno mesto ter ga iskreno pozdravljamo v našem trgu. — Kmetijski referent na sreskemu načelstvu g. Nemec se je vrnil z vojaške vežbe in zopet posluje v svojem uradu. Namerava prirediti tekom zime po vsem srezu kmetijsko-strokovna predavanja. — Na mesto odišlega sodnika g. Šmalca Leopolda je prišel 1. t. m. g. sodnik Torelli Albin iz Črnomlja ter je že prevzel posle na sodišču. Želimo novemu g. sodniku, da se bo prijetno počutil v našem trgu.

Družabni sestanek Sokolskega društva se bo vršil v soboto, 19. t. m. s pričetkom ob 20. uri v zgornjih prostorih Narodnega doma pod geslom »Konjice v jeseni«.

Sokolska prireditev v Ločah je preložena radi odkritja spomenika blagopojnemu kralju Petru I. na nedeljo, 13. septembra popoldne. Ker je z Ločami ugodna železniška zveza, se bodo sokolske prireditve udeležile vse edinice Dravinjskega sokolskega okrožja po večjem zastopstvu.

Dopisnik »Slovenca« je bil bržkone nekje na oddihu, ker imamo sedaj že kakih 14 dni tako lep mir pred njegovimi strupenimi napadi v »Slovencu«.

Odlikovanje matere-učiteljice.

Z redom Sv. Save je bila te dni odlikovana gospa Čonč Franja, učiteljica v p. in soproga že tudi upokojenega šolskega upravitelja v Jarenini v Slovenskih gorah. Vsakega veseli, ko sliši o odlikovanju res zaslužnih oseb. Tako je tudi tukaj. Učiteljica Franja Čonč je pričela in nehala učiteljevati v Jarenini. Dolgih 28 let je z vnmemo in pedagoško spretnostjo vodila elementarni razred ter naklonila v oskrbo izročeni malčkom pravo materno ljubezen, skrb in potrpljenje. V gorkih besedah hvaležnosti se je rada spominjala cela generacija njenih bivših učencev. Niso je mikale dvorane hrupnega veselja in gledališč, šola je bilo njeno prvo veselje in vedrilo poleg vzgoje svojih otrok. Tam v »svetišču vzgoje in poduka« je položila svoje moči na žrtvenik mladine in domovine, oslabela je, onemogla in bila po izreku zdravniške komisije ob koncu 1929 predčasno upokojena. Tudi svoje 4 hčerke je navdahnila z veseljem do učiteljskega poklica in jih dovedla do cilja, vse so učiteljice. Tudi izven šole je storila narodno-domovinsko dolžnost. Ko je zagrinjal našo Koroško oblak nevarnega neurja, je zbirala marljivo ko mravljica prispevke za naše ranjene vojaše in begunce in dosegla častne uspehe. Ob »Domovinskih dneh«, ki jih je za časa, ko je še bil njen soprog šolski upravitelj, prirejalo učitelstvo po prevratu vsako leto vzajemno z »Jugoslovansko in Glasbeno Matico« pa je bila neutrudljivo marljiva in požrtvovalna voditeljica prireditvenih šotorov. Da bi odmerilo nebo zaslužni materi učiteljici še skrajno dosegljivo število vedrih let!

Pri boleznih srca in poapnenju žil, nagnjenosti h krvavitvam in napadih kaplji zasigurava »Franz Josefova« grenčica lahko izpraznenje črevesa brez vsakega napora. Znanstvena opazovanja na klinikah za bolezni krvnih cevi so izkazala, da služi »Franz Josefova« voda posebno starejšim ljudem. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Samomor.

V delavnici Rudolfa Verhovška na Zrakovski cesti 2 so našli včeraj 53letnega zidarskega delavca Franca Cvetka, uslužbenega pri gradbeni tvrdki Kifmann, obešenega. Kaj mu je zagrenilo življenje, še ni ugotovljeno. Njegovo truplo so prepeljali v mrtvašnico na Pobrežje.

Naliv s točo

je skvaril včeraj nedeljsko razpoloženje onim, ki so ostali v Mariboru. Kam bi se dejali, tako so se povpraševali na vse strani. Končno so rešili to vprašanje vsak po svoje. — Pri tem pa ne smemo mimo ugotovitve, da je po deževju nastopil prav zimski mraz. Več ljudi je izgubilo stave radi že odjatranih lastavic. Po odhodu lastavic je odklenalo tudi privlačnim vinotočem v mariborski okolici. — Sedaj pa bodo imeli svojo sezono razne knjižnice in gledališče. Vsak letni čas ima svoj blagoslov in svoje čare.

4 aretacije

je izvršila policija od včeraj na danes: eno radi šofiranja v pijanem stanju, eno radi suma tajne prostitucije, eno radi splošnega suma in eno radi pretepa in nevarne grožnje.

Tatvine.

Viničarju Jakobu Dajnku iz Laznice je v soboto zvečer nekdo v neki gostilni na Koroški cesti izmaknil suknjo, vredno 200 Din, z denarnico vred. — Plačilnemu natakarku v gostilni »Domovina«, Miru, pa so včeraj iz miznega predala ukradli denarnico s 130 Din.

Rabijaten kolesar.

Trgovca Rudolfa Nifergala je sinoči krog 22. v Strmi ulici povozil neki kolesar in ga podrl na tla. Ko ga je Nifergal pozval radi neprevidne vožnje na odgovor, je kolesar postal rabijaten, ter trgovca napadel in ga vrgel na tla, nato pa jo odkuril. Nifergal je dobil nekaj lažjih poškodb.

Francoske revije, ilustracije in časnike dobite v prav veliki izbiri v knjigarni Tiskovne zadruge, Maribor, Aleksandrova cesta 13. Sprejemajo se tudi abonenti za posamezne liste.

Gremij trgovcev v Mariboru

prosi vse trgovce in obrtnike, ki so plačali članarino v znesku Din 60.— za Inkasni oddelk pri Trgovskem gremiju, potem pooblaščenca Ivana Kmeteca, da prijavijo čimprej svoj pristop v evidencične svrhe pisмено ali ustmeno pisarni Inkasnega oddelka. Obenem se opozarja, da Ivan Kmetec ni več upravičen nabirati člane za ta oddelk in tudi ne prejemati denarja.

Odbor Jadranske Straže v Mariboru prosi vlijudno vse svoje člane, naj se blagovolijo jutri udeležiti maše zadušnice za bazoviške mučenike.

Ponedeljek Sreda Patek
!! Svengali !!
s svojimi eksperimenti v
Veliki kavarni

Francoske modne liste za jesen in zimo ima v veliki izbiri Knjigarna Tiskovne zadruge, Maribor, Aleksandrova cesta 13.

Ani. Rudolf Legatov enoletni trgovski tečaj v Mariboru.

Vpisovanje ustmeno ali pisмено v Slovenski ulici 7, zraven trgovine Wögerer od 8. do 12. in od 14. do pol 19. ure. Šolski programi brezplačno! Glej današnji inšerat!

Recept za ceneno šumeče vino:
2/3 svežega jabolčnika ter 1/3 Radenske Kraljeve ali Gizela mineralne vode.

Dr. Franjo Toplak, ženski zdravnik in porodničar, zopet ordinira, Glavni trg 18.

Velika kavarna. 16. septembra se prične zimski kabaretni spored v Veliki kavarni in Palats de dansa.

Po sledovih Nobileve odprave

ŠVEDSKI PROF. AHLMAN JE NAŠEL NEKAJ IZGUBLJENIH PREDMETOV, O ČLANIH EKSPEDICIJE PA NI NAJMANJŠEGA SLEDU.

Svedski raziskovalec polarnih dežel profesor Ahlman, član stockholmskega visokega inženjerskega društva, je del časa križari z ladjo »Quest« v vodah okoli Grumantov in Novozemelje ter išče morebitnih ostankov pred leti ponesrečene Nobileve ekspedicije. Ko se je odprava izkrcala na otoku Foynu, je našla na njem zapuščeno skadišče alpinca Sore, ki je igral pri reševanju Nobileve odprave dokaj važno vlogo. Tudi ostanki van Dongenove poti so kazali, kod je hodil pogumni Holandec. Na otoku Foynu, kamor ga je bila vrgla stiska in lakota, je bil zašel in morda bi bil poginil, da ni prišla v zadnjem trenutku pomoč s strani švedskih mornarcev, ki so iskali Nobila.

Ahlmanova odprava je zdaj po treh letih našla na mestu, kjer je bil treščil Nobilev zrakoplov na zemljo, ostanke šotera, pod katerim so prezimovali nesrečniki po katastrofi. Našla je tudi ostanek

smuči, fotografsko kamero, srebrno uro, steklenico za osvežilno pijačo in druge takšne malenkosti. Navzlic temu, da so vsi ti predmeti ležali v ledu, so se čudovito dobro ohranili. Ko so navili srebrno uro, je takoj začela teči. Tudi fotografski aparat je bil poraben brez najmanjšega popravila. Beležnica, ki so jo našli, vsebuje zapiske z italijanskimi in norveškimi bankovci. V beležnici so narisane tudi skice.

Vse to in mnogo drugega je vzela ladja »Quest« na krov in odpeljala najdbe na Švedsko, kjer ostanejo na razpolago lastnikom. Treba jim je samo javiti, kaj je njihovega. Čeprav torej ni odkrila »Quest« nikakih sledov o pogrešanih Nobileve odprave, je vendar nekoliko pripomogla k razjasnitvi vprašanja o katastrofi. Plemeniti podvig prof. Ahlmana pa se da oceniti predvsem z vidika človečnosti.

Zmrznil in zopet oživel

ARGENTINEC PEDRO NATIZ JE NAPRAVIL V KRSTI ŽIVLJENJSKO NEVAREN POSKUS, KI GA JE OBVLADAL S SVOJO MOČNO VOLJO.

Skoro ne mine dan, da ne bi čitali o kakšnem fakirskem triku. Ta si prebode z iglami telo od vratu do nog in se spu- sti v večtedensko dirko po svetu. Drugi se da živ pokopati in vstane iz rakve zdrav kakor je bil legel vanjo. To, kar poročajo zdaj o Argentincu Pedru Natizu, pa prekaša skoro vse, kar se je do- slej slišalo o fakirski predrznosti.

Pedro Natiz je živ legel v vodo, v kateri je zmrznil in se čez 24 ur zopet zbu- dil zdrav in čvrst kakor riba. Produkcija je bila javna. Pred začetkom predstave je ga preiskala dva zdravnika. Ugotovi- la sta, da deluje njegovo srce in žila čisto normalno. S skrajnim naporom volje se je fakir prestavil v izredno stanje, pri čemur je srce skoro nehalo utri- pati. Pred občinstvom je stala kovinasta krsta. Dva pomočnika sta položila Natiza vanjo potem ko sta mu ponovno na- trla kožo z neko posebno mažo. Odprto krsto so nato prenesli v sosedni prostor, kjer je bila temperatura umetnim potom

za 5 stopinj nižja kakor v dvorani za občinstvo. Voda je v kratkem zmrznila. Zaradi konstrukcije krste je ležalo zdaj truplo Argentineca v velikem kosu ledu. Krsto so položili na mizo v medtem zo- pet razhlajeni dvorani in fakir je vzdr- žal v tem stanju 24 ur. Seveda je bil ves č. pod zdravniškim nadzorstvom.

Ko se je začel po 24 urah tajati led, je bilo truplo Argentineca kakor okrepe- nelo, trdo in togo, seveda tudi mrzlo. Obličje je kazalo mrtvaško bledico. Na- tizova pribočnika sta najprej začela ma- sirati obraz, potem sta dvignila fakirja in ga položila v mlačno vodo. Tekom pol ure se je začel Natiz buditi. Postopoma je popolnoma oživel. Zavest se mu je vrnila čez pol ure.

V laboratorijih so napravili slične po- skuse že večkrat z živalmi, predvsem s krastačami, žabami, raki in skorpionci. Na teh so se poskusi posrečili, dočim so se pri toplokrvnih živalih, n. pr. pri pi- čih, končali s smrtjo.

Sportna dijeta v starem veku

Sport ni pojav moderne dobe. Gojili so ga že v starem veku z veliko res- nostjo, v kateri jih tudi danes še nismo prekosili. Ze takrat so vedeli, kako važ- na je dijeta za sportnike, ki trenirajo. V stari Grški so sportnikom prvotno priporočali vegetarijansko hrano. Poleg kruha in sira so dobivali sportniki, ki so trenirali, še fige. Šele od petega stoletja pred Kristusom naprej so dobivali sport- niki za hrano ječmenov kruh in tudi ribje, oslovsko, kozličje ali srnje meso.

Poleg problema, ali naj uživa sportnik vegetarsko ali mesno hrano, so rešili tu- di vprašanje, ali naj sportnik je mnogo ali samo srednje. Domneva, da se s te- lesno polnostjo družijo tudi velika moč, je bila razlog, da so sportnikom prepisova- li naravnost maščobno kuro. Galen v 2. stoletju po Kristusu uporablja najbolj sr- borite izraze, da bi osmešil ta nazor. Iz- kušnja je naučila interesente, da samo meso ne daje moči. Zato je v taboru gimnastov sčasoma nadvladalo prepri- čanje, da je »pitanje« sportnikov pravi moči, okretnosti in popolnosti prej na škodo nego v korist.

Popolnoma zametavali so že v stari Grški alkohol. Iz izkušnje so vedeli sportni tekmovalci, da alkohol zmanjšu- je sposobnosti. Zato so telovadni učite- lji svetovali svojim varovancem, naj se odpovedo uživanju vina. Filostratos pravi, da je za vinopivce značilen tolst tre- buh in mehkost v kolenu in mečah. Njih moč se zmanjšuje, dihanje se skrajša, elan pada. Tudi so sportnikom tekmo- valcem v starem veku toplo priporočali zmernost v spolnem občevanju.

Sploh v higijenskem pogledu stari vek ni prav nič zaostajal za današnjo mo-

dernim stališčem v našem smislu. Sport- nikom je bilo priporočano, naj bivajo mnogo v svobodni naravi, in naj uporab- ljajo vodne, zračne in solne kopeli ter masaže. Vidimo iz tega, da v tej smeri nismo dalje nego je bila antika pred 2000 leti!

Koncert za živali

V newyorškem zooškem parku so pred kratkim hoteli videti, kako učinku- je godba na živali. Priredili so velik koncert, ki so ga bili udeležili v pre- vesni množini živalski psihologi. Ti so hoteli videti, kakšen učinek napravijo različni instrumenti na različne živali. Na odru za godbo se je razvrstilo 60 godbenikov. Ko so zadoneli prvi zvoki, sta dva leva popustila meso, ki so ga jima bili vrgli. Napela sta sluh, da ne bi jima ušel noben zvok. Tigre in volke pa je spravila godba v ekstazo. Neki Straussov valček je zanimal živali v sa- njarenje, pri neki Chopinovi mrtvaški koračnici pa pravijo, da se je slišal iz živalskih vrst celo — vzdih.

Orglice v krizi.

Neki berlinski list poroča, da je zašla nemška industrija orglic zadnje čase v težko krizo. Nemci so namreč izdelova- li toliko te robe, da so zalagali svetovni trg z 90% orglic. V zadnjih desetih letih pa so zadeli to panogo težki udarci. Jazz-glasba ji je močno izpodrezala ko- renine, vrhu tega je še pritiskala gospo- darska kriza, ki je ljudi odvrgla od ne- dočignega veselja orglic. Zato ta industri- ja propada in če se v zadnjem trenutku razmere ne obrnejo na bolje, jo bo po- polnoma konec.

Sport

Lep uspeh mariborskega Rapida v Lju- bljani.

V Ljubljani se je v soboto in nedeljo vršil nogometni turnir ob priliki otvorit- ve novega igrišča ŽSK Hermesa, na ka- terem so sodelovali mariborski Rapid, SK Ilirija, ASK Primorje, SK Grafika, SK Hermes in ŽAK (Subotica).

Prvi dan so končale tekme s sledeči- mi rezultati: Grafika:Hermes 1:0, Pri- morje:Rapid 3:2, Ilirija:ŽAK 3:3.

Včeraj so se tekme nadaljevale in so nastopili: Rapid (Maribor):Grafika 3:1 (2:1); Hermes:Ilirija 1:0 (0:0) in Pri- morje:ŽAK (Subotica) 1:1 (0:0).

Zmagovalec turnirja je postal ASK Primorje s 3 točkami, na drugem mestu se je plasiral Rapid, na tretjem Hermes in na četrtem mestu ŽAK.

ISSK Maribor jun.:SK Ilirija jun. 4:1 (2:1).

V Ljubljani se je včeraj odigrala prva finalna tekma za juniorski pokal SK Ilirije. Srečala sta se zmagovalec maribor- skega okrožja ISSK Maribor in ljubljans- ki finalist SK Ilirija. Po lepi in napeti igri so zmagali juniorji ISSK Maribora zaslužno v razmerju 4:1. Sodil je g. Bergant iz Maribora.

ISSK Maribor rez.:SK Mura 3:2 (1:1).

Prva prvenstvena tekma v jesenski sezoni se je vršila včeraj v Murski So- boti. Nastopilo je rezervno moštvo ISSK Maribora, ki tekmuje v drugem razredu proti SK Muri. Tekma je končala s pi- čo, toda zaslužno zmago belo-črnih. Goli: Senica 2 in Vodeb eden. Sodil je g. Jančič.

ISSK Maribor II. mlad.:SK Ilirija II. mlad. 2:1 (0:0).

Drugo mladinsko moštvo »Maribora« je včeraj odigralo v Ljubljani prijateljsko tekmo proti SK Iliriji in zmagalo s 2:1.

Tekme za državno prvenstvo.

Zagreb: Gradjanski:Concordia 2:1 (2:1).

Sarajevo: BSK:Sašk 4:0 (1:0).

Ostale nogometne tekme.

Split: Hajduk:Viktorija (Zagreb) 5:1 (2:0).

Osijek: Slavija:MTK (Budimpešta) 3:3 (2:1).

Praga: Prvo kolo prvenstva: Teplitzer F. C.:Slavija 3:2; Sparta:Viktorija Plzen 3:0; Bohemians:Viktorija Žižkov 3:1; Čechie Karlin:Kladno 3:2.

Dunaj: Sportklub:Nicholson 1:1 (1:0); Wacker:Hakoah 2:0 (1:0); Rapid:Austria 6:3 (3:0); Vienna:Admira 1:0 (1:0); Slo- van:F. A. C. 3:2 (2:0).

Odbor za delegiranje sodnikov pri MOLNP (službeno).

V torek, dne 8. t. m. sodijo sledeči gg. sodniki: ISSK Maribor II. mlad.:SK Svo- boda mlad. g. K o p i č, ISSK Maribor rez.:SK Rapid rez. g. J a n č i č; za tek- mo ISSK Maribor I:SK Rapid I sodnik še ni določen, in se bosta kluba spora- zumela. Gg. sodniški kandidati dobijo iz- kaznice pri poverjeniku Z. N. S. g. Franklu.

Rapid ali Maribor?

To vprašanje že od nekdaj zanima na- šo sportno javnost. Enakovrednost obeh enajstoric ni v večini srečanj dopuščala točnih prognoz in tako je bila rešitev vprašanja prepuščena vedno tekmojočim enajstoricam. Takšen je položaj tudi za srečanje 8. t. m. Res je sicer, da odpade sedaj prvenstveni značaj tekmovanja in da nima izid tekme na uradno tabelo ni- kakega vpliva. Zgolj ta okolnost pa ne more vzeti tekmovanju privlačnosti, ko naj tekma izven okvirja uradnih tabel odloči o prvenstvu dednih rivačev. Do- čim bo Rapid skušal dokazati krivico, ki mu je bila prizadejana z izločitvijo iz prvega razreda, bo Maribor pač z vse- mi silami branil ponosni naslov prvaka. Baš ta moment bo dal tekmovanju po- sebno obeležje, tako da lahko s polno upravičenostjo pričakujemo eno najza- nimivejših tekem. Igra se ob vsakem vremenu. Predtekma rezervnih moštev ob pol 15. uri na igrišču SK Rapida.

Kdo je hitrejši?

Žena (možu): Me žene smo mnogo podietnejše in hitrejšje nego moške.

Mož: Prav imaš! Kar ve žene v eni uri nakupite, mi možje komaj v enem le- tu lahko plačamo!

Izletniki, ne pozabite, da je Radenska mineralna voda najcenejše in najboljše krepčilo in osvežilo. XXXII

Sokolstvo

Zastopniki cele Jugoslavije 13. septembra v Mariboru

Dne 13. sept. bojujejo prvaki jugoslo- vanskih Sokolskih žup tekmo za prven- stvo jugoslovanskega Sokolstva v od- bojki.

Tekma se prične zarana ob 6. uri. Po izločilnih tekmah, ki bodo trajale celo jutro, se bo vršila odločilna igra popol- dne od 16. do 18. ure. Vse tekme bodo na letnem telovadišču Sokola Maribor- matica.

Radi navala, ki ga je pričakovati, pri- poročamo nabavo vstopnic v predpro- daji pri tvrdkah Bureš v Vetrinjski uli- ci, Majer, Glavni trg in Brišnik v Go- sposki ulici.

Sokolsko društvo v Slovenjgradcu

se pripravlja, da v polnem obsegu obno- vi vse panoge sokolske vzgoje, ki je vsled počitnic nekoliko ponehala. Pred- njaški zbor zbira mladino in vežba za jesensko telovadno akademijo. Prosve- tni odsek pripravlja obvezna predava- nja, proslave, prosvetne akademije in pešizlete. Dramatski odsek, ki je minuli mesec prav posrečeno dvakrat odigral »Revčka Andrejčka«, pripravlja članstvo in drugemu precej razvajanemu občin- stvu dvoje novih presenečenj: dramo in opereto. Otvoritvena prireditev bo »Tyr- ševa akademija« v Sok. domu 17. t. m. Na sporedu je predavanje o Tyršu, več deklamacij, godba in prizor iz sokolske- ga življenja. Tyrševa akademija bo hkrati uvodna prireditev v »Tyrševo leto«, kakor bomo imenovali dobo od 17. t. m. do 17. sept. 1932 v spomin na 100letnico rojstva ustanovitelja Sokolstva.

Sokol v Slivnici pri Mariboru

nastopi na Mali Šmaren 8. t. m. Zbira- lišče pri šoli. Ob pol 15. povorka, nato javna telovadba. Po telovadbi sokolsko in narodno veselje v verandi br. Lesja- ka. Pri nastopu igra sokolska godba iz Tezna. Vabimo občinstvo, da v običnem številu poseti jutri mlado, a agilno So- kolsko društvo v Slivnici pri Mariboru.

Mariborska Sokolska župa.

Pozivamo vse Sokole, da se udeleže jutri, dne 8. t. m. maše zadušnice za bazoviške žrtve. Zdravot Uprava SZM.

Sven Hedinov tabor oropan od razboj- nikov.

Sven Hedin, znani raziskovalec cen- tralne Azije, ki se zadnje čase mudi v svoji švedski domovini, je od člana svo- je ekspedicije dr. Baxelle iz centra ne Azije prejel brzopjavko, da so razbojni- ki, očitno pobegli vojaki, napadli tabor ekspedicije in ukradli zelo dragocene meteorološke in astronomske instrumen- te. Hedin je zaprosil kitajske oblasti, naj pomagajo ekspediciji.

Lažna kneginja Anastazija zblaznela.

Iz Newyorka poročajo, da je zblazne- la Anastazija Čajkovska, lažna kneginja, ki se je leta in leta izdajala za hčer biv- šega ruskega carja, Gospa Čajkovska, ki je živela najprej v Berlinu, je pred leti odpotovala v Ameriko, kjer jo je bi- la vzela k sebi neka milijonarka. V zad- njem času je dobivala živčne napade in se je strahovito bala, da jo hočejo za- strupiti. Oddal se jo v blaznico. Njeno stanje je zelo težko.

Dr. O. Haunig.

Dva soseda

Povest iz preteklega stoletja.

Bila je veselega izraza, saj jo je današnji dogodek po pozni maši, ko je šla s Kodričem domu, popolnoma prevzel. Radovedno je že gledala proti vходу in dalje po cesti, če se že ne bliža on, ki ga tako željno pričakuje.

Ravnokar je odšla Rozika v hišo, ko se zasliši naenkrat v vrtu veselo klicanje: Živijo, vendar ste došli! Roziko je prijetno prešinilo srce, saj ji je rekel tajni glas, da je došel adjunkt Kodrič.

In res, naenkrat je stal med družbo, gologlav, ves zariavel od pekočega solnca. In ravno takšen je bil še bolj lep in dražesten, tako, da gospe kar niso mogle obrniti od njega oči. Hčerka okrajnega sodnika, Milka, ki je oblekla pred nekaj meseci prvokrat dolgo krilo, je kar zardela, ko je zagledala vitkega gosta v vsej mladeniški moči in lepoti pred seboj. Bil je njen vzor in kjer je mogla, je uredila tako, da se je srečala s Kodričem. Tedaj je vedno povsila oči ter zardela do ušes, vendar pa ji je skrivoma ušel za trenutek pogled na mimoidočega in občutila je vso srečo, če jo je pozdravil.

A njena tiha ljubezen je imela tekmovalko v lepi Suhadolnikovi hčerki Ciliki, ki je bila bolj podjetna in ne tako sramežljiva. Lepi davčni adjunkt ji je tudi zmešal možgane, a ker je ravno vedela, da prežijo nanj Milkiine oči, hotela si ga je ona prisvojiti. Da bi Milko prav dražila, se je sukala okoli Kodriča in ga šalivo zbadala. Da je seve to peklo tiho oboževalko, je razumljivo, a njena tiha narava ji ni pripustila, da bi se odločno uprla temu ravnanju.

In tako je bilo tudi sedaj. Kakor hitro je zagledala Ciliko adjunkta Kodriča, mu je šla naproti ter ga začela dražiti, zakaj ga ni bilo tako dolgo, koliko so poskušali peti, a nič ni bilo prav, ker je on manjkal. Oprijela se je njegove levice ter tako peljala novega gosta do svoje mize, kjer so mu hitro pripravili prostor, saj je bil tudi Cestnik takoj na mestu in uredil, da je dobil adjunkt udobno mesto.

Rozika je takoj, ko je stopila iz hiše, zagledala težko pričakovanega. A jeza jo je popadla, ko je zapazila Cilikino predrznost in vsiljivost. Zato pusti takoj vse goste ter gre h Kodriču, ga nad vse ljubeznjivo pozdravi in se mu nasmehlja tako zapeljivo, da je ta takoj pozabil na svojo spremljevalko ter se spustil z Roziko v pogovor. Cilika je opazila to preziranje, se obrnila od adjunkta, skremžila nežne ustnice in se vsedla na svoj sedež. Milka pa je nehote plosknila z rokami od samega veselja, da se je njena tovarišica tako opekla.

Rozika je v kratkem zbežala v hišo ter prinesla najljubšemu gostu zaželeno pijačo in jed.

Da je seve Kodrič dobil najlepši kosček pečenega petelina, je pač samo ob sebi umevno, kar pa ni ostalo neopaženo in je moral adjunkt slišati od tega in onega zbadljive opazke. A ta se ni dal motiti, mislil so mu uhajale na Roziko.

»Se vidi, da mu tekne«, pravi smeje se zdravnik Resnik, »pa saj ni čuda, ko mu je postregla tako lepa vila.«

»Jaz pa se čudim, da še sploh kaj je,« zbadala sodnik Škerjanc, »saj ga že ljubezen živi, kaj bi potem mislil na tako navadne stvari kakor je jed.«

»Saj so bogovi v Olimpu tudi jedli in pili, četudi so bili zaljubljeni do ušes,« ugovarja odvetnik Suhadolnik, ki je imel na sodnika malo piko, ker ga je tudi on dražil, če je stal na voglu svoje hiše v trgu ter le predolgo gledal za kmetjskimi dekleti, če so šla od maše domu.

»Pustite ga vendar na miru, saj smo bili vsi mladi,« poseže vmes s prijetno donečim glasom okrajni sodnik, ki je zapazil zadrego, v kateri se je nahajal Kodrič.

Tako je šla govorica sem in tja, med tem časom se je tudi to pleglo.

»No gospod adjunkt Kodrič, pa dalja eno,« meni zdravnik Resnik, »saj ne boš nič zameril, malo podražiti se moramo.«

»Pa bodi,« odvrne ogovorjeni, ko se je pokrepčal in ujel od Rozike mil pogled, češ, pusti one trške usiljivke in misli na me.«

»Pa katero,« vpraša notar Hostnik, »saj nimamo dosti pesmi.«

»Zaradi tega nismo v zadregi,« odvrne zdravnik Resnik, »zapijmo eno, katero vsi najbolj znamo.«

»Pa katera je tista,« vpraša okrajni sodnik.

»Pa dajmo vašo: Salzburger Mönche singen-leise, Eine liebe, traute Weise: Vinum bonum, vinum bonum.«

to znate tako lepo prepevati, kar topim se, če slišim vaš prijeten glas,« se razvname davkar, ki je spravil na račun velike vročine nekaj kupic pod krov svoje-ga telesa.

In zapeli so pesem okrajnega sodnika. Cela družba je ploskala ter hvallila, kako lep glas še ima okrajni sodnik Seidelbah.

Tako so zapeli še marsikatero, seve le nemško.

A tedaj se dvigne odvetnik Suhadolnik ter reče: »Gospodje, tu med kmeti živimo in oni nam tudi dajo zaslužiti, zato pa zapijmo tudi kako slovensko.«

Družba se je spočetka malo pogledala, a zdravnik Resnik, ki se je z odvetnikom Suhadolnikom čutil za Slovenca, je rekel s povzdignim glasom: »O le zapijmo tudi kako slovensko, danes je dosti ljudi tukaj, saj ni treba kako izvajajo, dajmo ono od vinske gorice, ki jo je zložil škof Slomšek.«

»Dobro, dobro,« pritrdi večina in tudi okrajni sodnik je pokimal, češ, da nima nič proti temu. In začeli so skušati glasove, da bi se tudi ujemali. Zdravnik Resnik je skočil na stol, dvignil roko in zdači je začela lepo ubrana pesem, da se je razlegalo daleč na okrog.

En hribček bom kupil
Bom trte sadil,
Prijetlje povabil,
Še sam ga bom pil.

In zopet je zamahnil Resnik z roko, adjunkt Kodrič skoči k njemu, se ga oprime z levico, z desnico

pa dvigne kupico in nadaljevali so pesem:

Sladko vince piti,
To me veseli,
Dobre volje biti
Svoje žive dni.

In ponovili so kitico ter peli celo pesem do konca. Hoch, hoch, živijo, je zaorilo po vsem vrtu in nazdravljali so si drug drugemu, pili in se zopet zbrali v gručo ter peli, vedno bolj pogumno, vedno bolj ubrano.

Vmes se je slišal glasen smeh in nazadnje je zdravnik Resnik še zavriskal, da je odmevalo od bližnjega gozda.

Tako se je naenkrat razvilo razpoloženje, vse je postalo živahno, deloma, ker je nastopil že prijeten hlad, deloma, ker je tudi vplivala izborna kapljica.

A vsako veselje že mora motiti kaka stvar, ker vedno resnično ostane, kar je pel slavni pesnik Schiller, da še nikdo ni bil deležen neskaljenega veselja.

Kakor smo že čuli, davkar Gorjan ni imel otrok, zato pa je prenesel vso ljubezen na drugo živo stvar, ki je slišala na ime Purši. Bil je to psiček ali pravilno rečeno pes navadne vrste brez vsake inteligence, velikih brezpomembnih oči, kratkih ušes in istotakega repa, ki so mu ga svoječasnno v njegovih nežnih letih skrajšali. Toda ta Purši je postal ljubljenec davkarja in njegove soproje; videti je tudi bilo, da se mu godi dobro, saj je bil rejen kakor mal prašiček. Marsikateri želar si je na tistem želel, ko je videl Puršija, da bi imel toliko krme, da bi redil svojega puiška. In negovan je bil ta Purši, da so ga morali vsi drugi psi in psički zavidati. Okol vratu je nosil rdeč trak in na njem pritrjeno svojo legitimacijo, številko 27.

tastrav trških psov v Humu. In če je prišla huda zima, je dobil Purši lepo, toplo odejo, na hrbtu zarobjeno z rdečim trakom in tudi okrogli trebušček je pokrivala mehka odeja, da bi se Purši ne prehladil, ker to bi bila za oba zakonca največja nesreča. In pazila sta na svojega ljubljence, da mu nikdo ni kaj storil. Zato sta ga imela vedno na vrvi oziroma svetlo se bliščedeči verižici, da se ni mogel preveč oddaljiti in ga tudi ne napasti kak tovariš. Kajti Purši je bil vedno pripet, seveda ni vedel, kako se ima obnašati napram svojim tovarišem in zato tudi ni imel za neželje čute nobenega smisla. Rad je pokazal svojo naravno pasjo naravo ter je samo grizel in lajal.

Zgodilo pa se je, da je prišel tisti dan sosedov pes Sultan, ki je vohal kosti in različne odpadke, razmetane od današnjih gostov po tleh, kar ni bilo toliko navskriž s pravilnim obnašanjem v družbi, ker je padalo vse na zeleno trato.

Tako je tedaj močni Sultan iskal, kar je zavohal njegov nos, da bi bil tudi deležen nekaj dobrot, ki so jih zavživali tržani. In res, že je zagledal veliko kost, na kateri je bilo še precej mesa. Že je umeril svoje korake, da si osvoji svoj plen. A kost je ležala preblizu davkarjevega Puršija, ki je tudi že škilil na drobrote ter od ljudi zavržene stvari. Saj je bila doma danes krma bolj pičla, ker sta lastnika svojega ljubljence upala, da pride ta že pri Cestniku na svoj račun in prineseta še nekaj kosti domu, da bo med tednom kaj za priboljšek.

Tako je tedaj močni Sultan iskal, kar je zavohal njegov nos, da bi bil tudi deležen nekaj dobrot, ki so jih zavživali tržani. In res, že je zagledal veliko kost, na kateri je bilo še precej mesa. Že je umeril svoje korake, da si osvoji svoj plen. A kost je ležala preblizu davkarjevega Puršija, ki je tudi že škilil na drobrote ter od ljudi zavržene stvari. Saj je bila doma danes krma bolj pičla, ker sta lastnika svojega ljubljence upala, da pride ta že pri Cestniku na svoj račun in prineseta še nekaj kosti domu, da bo med tednom kaj za priboljšek.

Tako je tedaj močni Sultan iskal, kar je zavohal njegov nos, da bi bil tudi deležen nekaj dobrot, ki so jih zavživali tržani. In res, že je zagledal veliko kost, na kateri je bilo še precej mesa. Že je umeril svoje korake, da si osvoji svoj plen. A kost je ležala preblizu davkarjevega Puršija, ki je tudi že škilil na drobrote ter od ljudi zavržene stvari. Saj je bila doma danes krma bolj pičla, ker sta lastnika svojega ljubljence upala, da pride ta že pri Cestniku na svoj račun in prineseta še nekaj kosti domu, da bo med tednom kaj za priboljšek.

Tako je tedaj močni Sultan iskal, kar je zavohal njegov nos, da bi bil tudi deležen nekaj dobrot, ki so jih zavživali tržani. In res, že je zagledal veliko kost, na kateri je bilo še precej mesa. Že je umeril svoje korake, da si osvoji svoj plen. A kost je ležala preblizu davkarjevega Puršija, ki je tudi že škilil na drobrote ter od ljudi zavržene stvari. Saj je bila doma danes krma bolj pičla, ker sta lastnika svojega ljubljence upala, da pride ta že pri Cestniku na svoj račun in prineseta še nekaj kosti domu, da bo med tednom kaj za priboljšek.

Tako je tedaj močni Sultan iskal, kar je zavohal njegov nos, da bi bil tudi deležen nekaj dobrot, ki so jih zavživali tržani. In res, že je zagledal veliko kost, na kateri je bilo še precej mesa. Že je umeril svoje korake, da si osvoji svoj plen. A kost je ležala preblizu davkarjevega Puršija, ki je tudi že škilil na drobrote ter od ljudi zavržene stvari. Saj je bila doma danes krma bolj pičla, ker sta lastnika svojega ljubljence upala, da pride ta že pri Cestniku na svoj račun in prineseta še nekaj kosti domu, da bo med tednom kaj za priboljšek.

Tako je tedaj močni Sultan iskal, kar je zavohal njegov nos, da bi bil tudi deležen nekaj dobrot, ki so jih zavživali tržani. In res, že je zagledal veliko kost, na kateri je bilo še precej mesa. Že je umeril svoje korake, da si osvoji svoj plen. A kost je ležala preblizu davkarjevega Puršija, ki je tudi že škilil na drobrote ter od ljudi zavržene stvari. Saj je bila doma danes krma bolj pičla, ker sta lastnika svojega ljubljence upala, da pride ta že pri Cestniku na svoj račun in prineseta še nekaj kosti domu, da bo med tednom kaj za priboljšek.

Tako je tedaj močni Sultan iskal, kar je zavohal njegov nos, da bi bil tudi deležen nekaj dobrot, ki so jih zavživali tržani. In res, že je zagledal veliko kost, na kateri je bilo še precej mesa. Že je umeril svoje korake, da si osvoji svoj plen. A kost je ležala preblizu davkarjevega Puršija, ki je tudi že škilil na drobrote ter od ljudi zavržene stvari. Saj je bila doma danes krma bolj pičla, ker sta lastnika svojega ljubljence upala, da pride ta že pri Cestniku na svoj račun in prineseta še nekaj kosti domu, da bo med tednom kaj za priboljšek.

Tako je tedaj močni Sultan iskal, kar je zavohal njegov nos, da bi bil tudi deležen nekaj dobrot, ki so jih zavživali tržani. In res, že je zagledal veliko kost, na kateri je bilo še precej mesa. Že je umeril svoje korake, da si osvoji svoj plen. A kost je ležala preblizu davkarjevega Puršija, ki je tudi že škilil na drobrote ter od ljudi zavržene stvari. Saj je bila doma danes krma bolj pičla, ker sta lastnika svojega ljubljence upala, da pride ta že pri Cestniku na svoj račun in prineseta še nekaj kosti domu, da bo med tednom kaj za priboljšek.

Silke za legitimacije!

Hitro, poceni in dobro. Fotomajer, Gosposka ul. 39. 2598

Prodaj ceneno

elegantno novo pisalno mizo. Vprašati Magdalenski dom, Taborska ul. 4.

Belo otroško posteljo

iz lesa in bel otroški sklopni stol na prodaj. Gosposka ulica 56, vrata 8. 2619

Družinsko hišo

z gospodarskim poslopijem, lepim vrtom in velikimi bradami (hekman) zaradi smrti takoj prodam. Studenci, Krpanova ulica 3, Maribor. 2620

Za dve dljakinji

solčna soba s hrano v bližini kolo-dvora. Nemščina, klavir. Naslov v upravi »Večernika«. 2621

Kupim stare obleke,

čevlje, perilo in drugo. Starinarna, Ve-trinjska ulica 24. 2578

500 dinarjev plačamo tedensko

zgovornim osebam s številnimi po-znanstvi. Perssons, Ljubljana. Poštni predal 307. Znamko za odgovor. 2360

Hišo ali vilo

pri Aleksandrovi cesti oziroma parku kupim. Ponudbe, z navedbo ulice, šte-vilke, cene, sprejema notar Kogej Jak., Celje, Mikloščeva 3. 2567

Stanovanje,

sobo in kuhinjo, oddam mirni stranki. Studenci, Zrinjskega ul. 36. 2562

Dljakinjo

sprejme v vso oskrbo boljša rodbina v Mariboru. Klavir na razpolago. Naslov v upravi »Večernika«. 2581

Sostanovalca,

tudi dljaka sprejemem. Židovska ulica 12/I nadstropje. 2612

Dva dljaka

sprejemem na stanovanje in hrano po zelo nizki ceni. Vojašniška ul. 5. 2613

V vili pri parku,

Trubarjeva ulica 11/I. takoj oddam so-bo z eno ali dvema posteljama. 2611

Inserirajte

v

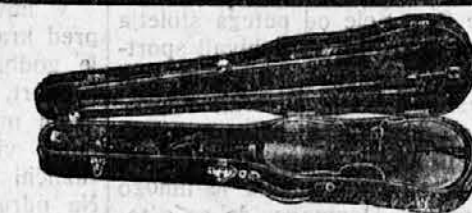
»Večerniku«

Opremljeno sobo

s posebnim vhom, električno lučjo, oddam s 15. septembrom. Stritarjeva ulica 5/I. Mesečno Din 300. 2614

Dljak iz boljše hiše

se sprejme na stanovanje (skupno v eni sobi z domačim sinom-dljakom) in hrano. Sredi mesta! Glasovir na razpolago! Naslov v upravi. 4000

SOLSKÉ VIOLINE

à Din 68.—
à Din 89.—
à Din 128.—
à Din 152.—

KOMPLETNE VIOLINE

s škatiilo, lokom itd.
Din 152.—
Din 219.—
Din 265.—
Din 375.—

Violine za orkester od Din 179 do 609
Konzertne violine od Din 639 do 875
Umetniške violine od Din 955 do 4200
Stare mojstrske violine po vseh cenah.

Vsi instrumenti, vse potrebščine.

Tvornica glasbenih instrumentov

MEINEL & HEROLD

Prodajalna: TRG SVOBODE 4

Sanatorij v Mariboru

Gosposka ul. 49. Telefon 2358. Lastnik in vodja: primarij dr. Černič, specialist za kirurgijo

Sanatorij je najmodernejše urejen za operacije in opremljen z zdravilnimi aparati: višinskim solncem za obsevanje ran, kostnih in sklepnih vnetij; tonizatorjem za elektriziranje po poškodbah in ohlapelosti čreves; diatermijo za električno pregrevanje in električno izžiganje; žarnico »halo« za revmatična in druga boleča vnetja; »enterocleaner«-jem za notranje črevesne kopeli pri zaprti napihovanju in za splošni telesni podvlg. Dnevna oskrba prvi razred Din 120.—, drugi razred 80.—, tretji razr. 60.—.

Ant. Rud. LEGAT^{ov}

Enoletni

TRGOVSKI TEČAJ

MARIBOR, VRAZOVA UL. 4

Začetek dne 9. sept. 1931